

ואמנם להלכה נראה שיטה כל כאמרוים דמי דודאי נפיקן שיטה חליצה הנפל לפר הכ"ד חבל כל שנחבר לפרים פ"י מטעה המוכיח שגשגה אליו והתחילה לחלוץ ומיכף ראו הכ"ד חסו המנפל בידה כמ"ש ר"מ נ"ד פשיטא דמכ"י דלא נפיקן בזה לפי הוקרים . והף למ"ש מדברי הלבו"ש והב"ש ז"ל דמפרש דקרא דלעיי הוקרים קאי על קרא דוחללה נפלו דכתיב נחרי' נהי דריבנה דכתיב לפי הוקרים ממש מ"מ נראה כדור דנפטר חס לא ראו נפיקים כסירה דקיימ"ל כר"ס נמשנה דיבמות ק"ג דריש מקרא דככה יפשה לאיש דכר שהיא מטעה ב"ש מטכך וכיון דזכו לאו מטעה ב"ש חייב מטכך נדפנד וכן קיימ"ל בכל מיני דשמשיק מקרא נהלכות חליצה דאינו מטככים נדיפטר כמו ה"א דפי רי"י למקנפ דוכחא דיליף מקרא דועלמה יבמתו השפחה ואינו מטכך דפנד . ולכאורה ה"י מקום לדון בזה דכיון דריבנה קרא דכתיב שיטה חליצה הנפל לפי הוקרים כל ש"ה הנפל לפי הוקרים ה"ל כאלו לא קיימה חליצה הנפל שהוא מטעה ב"ש דמטכך . וכפי זה כ' בראשונים ז"ל בכ"ס שגנו במקדש דאוסרין דבש"ש אף דמחשבת הפיגול ל"ה מטעה כיון שהוא שוחט נמשנה בלתי כגונה ברי פשה מטעה בשמי"ש שלל כהונן ואוסר דש"ש פ"י מטעה וה"ה בזה שפוש' מטע' החליצה שלל כהונן בכל ספרי' . הוי כאלו פשה מטעה החליצה [שלל כהונן] ומטכך . ואמנם נראה דכ"ז לא יחזיק רק חס ה"י כתיב קרא וחללה נפלו לפי הוקרים כו' שמשיקן דזכו מלוח חליצה המנפל שיטה לפי הוקרים ומלוחו ככך חבל אחר דכתיב ועשה יבמתו לפי הוקרים וחללה נפלו הנה כל דבר מזה נפ"ש הוא שמינש לפי הוקרים והשירה שחלון נפלו ודאי דלא קיימ' קרא דונשה לפי הוקרים מלוח חליצה הנפל לא כפל וכו' ודלפי הוקרים כוא דבר שאינו מטעה ב"ש חליצה ואינו מטכך . וכתיב ימח מה שדקדקו כמה שגראה מדברי החוס' ק"ג פ"ב ד"ה והחוללה שכ' דר"א כיון דכתיב ויקרא נפיקו הוי כמו לפיזו וחליצה סומא פסולה פ"ש מבורח מזה דהוי ילפינן מי"י לטובא וז"ה דלפי הוקרים הוי פטובה ולהכיל י"ל דודאי ה"י חרי' דכפיו הוי כמו לפיזו ח"כ פשיטא דכל שסומא חולץ ואינו נפיקו הוי כאלו לא יקרא דלא קיימה מלוח הרקיקה כהונן ולמ"ד כל שהוא מטעה מטכך ונס דקיקה מטכך משום דל"ב מטעה ב"ש ה"ה חליצה סומא פטולה חבל האי דלפי הוקרים דלא כתיב קרא לנפל חליצה המנפל פ"י ש"ה לפיזו לכן כיון שאינו מטעה ב"ש חייב מטכך וכו"ל . וסרה בזה מה שמתסור נפ" ב"מ והבין כן מדברי הב"ה דקמ"י ל"י אחאי לא כתיב קרא וחללה נפלו לפי הוקרים ולהכיל ח"ש דכ' קרא לפי הוקרים וחללה להשמיט דאין זה מטפל חליצה המנפל רק שהוא מלוח נפ"ש וכיון דליו מטעה ב"ש חייב מטכך וכו"ל :

ואדר מולא דכתיב הכ"ל נלפס"ד לדון להודות כנ"ד דאין בזה בית מיוחד כיון דנראה פיקר להלכה דלפי הוקרים לא מטכך וכיון שנחבר להדיינים פ"י החללה חליצה המנפל שראו נפיקים ומיכף ראו המנפל בידה וליה ח"ש אחר אליו נודאי שהיא חללה הרי חללה כפי כ"ד ואם כנול לחוש שמה פיי הוקרים מטכך מידי פשיטא לא נפקא והרי יש ספק לפיזו עוד שמה ראה אחר מהשגשגה הדיינים כל חליצה המנפל כמו שאמר החלה והוא מחטרק לשים הנוסעים שראו והכ"ל ס"ס להכיל ומחירין . וספק לזה נררנו נחשוכה אחרת דככל מלחא דמי' פלי' דאינש למידק אין לנו לספק שמה שכה ולא דקדק היסד דחוקה שראה ודקדק בכל מה שעשה ונראה כדור דאף לשיטה הסבורים דל"מ ס"ס נמקום ח"ל מ"מ יש להחיר בזה מט"ס . ד"ס הראשון שהוא פלוגמא דרבוותא אינו מנגד להחוקה כמ"ש המשל"מ פ"ב מהלכות ט"ז דנפ" דדינא ל"ש חוקה דמשום החוקה לא ישונה דרין ונס' השני ח"ש ראה השלישי חליצה המנפל חוקה מסייפ להחריח דמוקמיין ל"י נחוקה שדקדק וראה במלחא דרמיא פלי' ואין סטיקו מוליא מידי ודאי שאמר פחלה שראה כל חליצה המנפל וכל הלין עמי מלקריסנא להגאונים אשר קדמוי להחיר אשה זו למלחא בלי חליצה שריה כלי סקסוק . וה' יללנו משגיחות :

תשובה פ"ו

כ"ה יוס' ס' ח' חלון חנרין לפ"ק נוסחאטס :
 כלארדיוען . לכבוד הרב המוסג נכורה כש"מ מוח'
 פנחס ימחל י' :

מכתבו הסאור קבלתי . ונפטר כדור פ"ר מה שנהגו כנשים ללבוש שיטה נכריה נראש"י עד שגראה כאלו הם הולכין בשפוחות שלמן מגולה ודבר זה שאנחות נבגו בו חיסור בלו פרי"ס וחללו גרדן של ישראל . והאמת פ"ס ל"ס כי המכשלה הזאת החת יד חב"י סדור מונקסמי כננוס ישראל הכשירות ישמשו לקול הורים ככל אשר יגזרו אומר פ"ס דתוה"ק . ופ"כ אני הקטן יולא חללה לנדר בקלרה כי חליצה להקל בזה ופשיטא דיש בזה חיסור דרנן ומושגי עוד נס מאיסור דאורייתא . והנה רלש המדכרים הוא כש"ת נאר שכפ ס"י י"ח . והתפלל מחוד על המחירין איך פלה על דפחם להחיר דבר זה הואיל ואיסור זה דפריעה הראש בנשה חסור מה"מ כמו דריש נכחובוס פ"ב מקרא דוסרפ אח ראש האשה ומחל דכ"ז ישמעאל אזכרה לבנות ישראל שלא ילאו סרועי הראש ואיך תלגש שיער נכריה שחראה נפלה שער כפירש"י שנה ס"ד פ"ב וזין לך מראית עין לחשרא גדול מזה שחראה נפרהס' שהוא סודרם על חיסור דאורייתא ואחרי כי האיסור כדור בזה חנו לריכין יתכן לנ לנכרי המחירין הכ"ל ורליומיהס . היחכנו חס לא . והנה נבש"ג נמשכת שנה שס חמך יסודו להחיר ממה ששרינו נמשנה שס יולאה אשכ ככנול ונפיהה נכריה לחזר ורליומ' לנדרל אחר שהשיב פ"ז דקא דפיהה נכריה ששרינו נמשנה היינו שאינו מוסר כל הראש דרש שיואלין קלה מנפר לנחמן ומה"ס נקרא שיטה נכריה וכה"ג נס בשפוחות שלמן ליכא חיסור מה"מ כמ"ש הב"י בלוח"ס ס"י פ"ה בש"ס כרשב"א ז"ל . ואישתמיט מי"י דברי פירושלמי נשנה שס דמפרש שיטה נכריה כל שהוא חושב נשער נקרא שיטה וס' המפרש דהיינו כל שהרנה שערות זה על נב זה נקרא שיטה אף שאין קלה הראשה . ואולם יפ"ה השיב פ"ז נש"ת כ"ש שס . דפי"ה שיטה נכריה היינו חחה השכנה לפי פירש"י שס שזנרתה פ"ס שיער קליטתה שחראה כפלה שער ע"ש ומה שפירש פ"כ חחה השכנה דפשיטא דחסור ללאח נהס כנלוי וממילא דנפ" שער נכריה המפורסים פ"ס שפירש היינו חחה השכנה . וחלח שנים דברי שניו שס יולאה ככנול ונפיהה נכריה לחזר ואף בשפוחות שלמן שרי למיזל סרופ כנלוי נחזר ואין בזה חלח משום דס יהודית כמבואר נכחובוס שס פ"כ . ואני מוסיף דלדרנה מסוג' זו דשנת יס רל"י לחסור שיטה נכריה נשוק . דכ"ה החוס' שס ל"ז פ"ב ד"ה חו כנלול הקשו בזה דמי בריש"א יולאה ככנול לר"ה וכסיסא חני יולאה ככנול וכפ"ד לחזר ואמאי לא חני בריש"א ג"כ פ"ז כהדי כנול דלינה יולאה בו לר"ה ופי' דפשיטא דלחיר ללאח כהס לר"ה דודאי משלפה משום דמחכי פלה . ומירוש' בזה אין לו מוכן דהא כש"ס שס לקמן אמריקן לרב מוחרת ללאח ככנול ופ"כ לחזר משום שלא חתונה על כעלה וע' פ"י שהניח ד"ל נ"ס . עוד כוסיסו החוס' להקשות בזה דלחזר ר"י חס"ס כנול ח"י מה הוא ח"י כנלול דפנדח חנן חבל כיסה של אמר שפיר דמי או דלמח כיסה של אמר חן ופירש"י כסיסא דמשנה דמי כנול ופ"כ לחזר לכ"ס כיסה של אמר חנן והקשו פ"ז דהא משמע הכא דלמ"ד כנלול דשכר חן שרי כוסיסה של אמר אף לר"ה והיינו כקושיא :

ודמען נפטר על כדור שיטה רש"י ז"ל לאמיתתו נראה כפ"ד דלמ"ד כנלול דפנדח חנן חבל כיסה של אמר שפיר דמי ופירש"י דכיון דמגליח שפיר לא שלפה ומחוי ונחי דנר"ה ל"ש לחסור חבל נחזר שאינה מעורבת הואיל דנחזר אין חיסור משום גילוי שער מן הדין שפיר יש לגזור דלמח שלפה ומחוי' דל"ה לגילוי שער דרך ארעי הואיל ואין בזה רק משום דח יהודית ושפיר קמ"ל רבוותא דיואלת ככנול ושיטה נכריה לחזר ולא גזרינן משום שלא חתונה על כעלה וא"כ שפיר יריח דלא חני בריש"א דלא חלח ככנול ופ"ל לר"ה דפשיטא דשרי לר"ה חלח דנחזר פ"ד לחסור וקמ"ל דש"י . ואולם לר"ה דגם בריש"א דמי ככנול היינו כיסה של אמר ואיסור נמ"ד כפירש"י שס דחיישיקן דשלפה ומחוי' מחחה השכנה ואינו מגלה שפיר . מ"מ נראה כדור דזה לא שייך לגזור רק ככנול שהוא כיסה של אמר כמוזנ על שפיר חחה השכנה דשפיר יכולה להזיר בשפ' שמוטפת הכנול מחחה השכנה שלא יחגלו שפוחות' ומיכף יתסכו כשכנה חבל כפיהה נכריה נשעה שהיא מחחלה לשמוע ולשנוף הפ"כ פ"כ הפ"ג מחגליח פירס ישלמה וכיון דנר"ה חסור ללאח כפי"ה מגולה משום מראית עין לא שלפה ומחוי' לכ"ז בריש"א לא חני דין שיטה נכריה כר"ה דפשיטא דש"י ופיקר הרבוותא היא כסיסא דש"י לחזר שאינה מעורבת אף דבזה יש לחוש דלמח שלפה ומחוי' ח' לאו משום דלא חתונה על כעלה וזהו שנחלקו לקטן

לקמן נמרח דאמר רב כל שאסרו חכמים ללאה בו לר"ה אסור ללאה בו לחזר וסחם חזר כולל מעורבה כסירש"י ס' ונס שאיר מעורבה וכסירש"י ח' ס' . וכמעורבה האסור משום נזירה שמה חל לר"ה ובשאינה מעורבת אסור בלאיה משום טלול כלי פירוב דלמא שלמה ומחוי ורק כככול וס"ל החירו כחזר ולא מכס"י כמעורבה כסירש"י דשרי דלא שייך לגזור אסור ר"ה הו"ל ובר"ה כסירש"י דשרי אלא דנס בשאינה מעורבת שרי משום שלא מחננה על כפלה . כ"ו פנה ביריבו לשיטת רש"י ז"ל וסירשו ומוכר מה' דנס כחול אסור ללאה כס"ל מגולה לשוק. ואולם לשיטת הר"מ ז"ל כס"ל מהלכות שנה ה"ו שכח ס' לא חל אשה כסירש"י של שער כמנחת על ראשה כדי שתראה כפלה שער ולא כככול של גמר . ובהלכה ח' כ' שם חוץ מככול וסירש"י של שיער כמותר ללאה בהם לחזר שאינה מעורבת. והו"ל ולדיד"י אסור ללאה כסירש"י של שער לר"ה כשכתב הר"מ קושיא למקומ' מדוע לא חייב כמחמתין כסירש"י שלא חל כס"ל לר"ה . והשכחי חמילה כשיטת רבינו ז"ל דכאמח כבא דרישא דחייב ל"מ כככול לר"ה מיותרת לגמרי דכיון דחייב כסירש"י שיו"ל כככול וס"ל לחזר מבואר דלר"ה אסור וע"כ דעיקר המשנה כסירש"י אחי' לאסוקי מדרשכ"ל דסליג ככרייתא דמיימי כס"ל ומתיר כככול לר"ה ואמר החס אמר רשב"א כל שהוא למטה מן השכבה יולאה בו וכל שהיא למעלה מן השכבה אין יולאין בו וסירש"י כדף ס"ה דל"ה כזה דשלמה ומחוי דמגלי שפירה ומגילי בה שהשכבה נוי הוא לשער פ"ש וכ"ז ל"ש רק כככול אכל כס"ל דמסרס לה רבינו ז"ל שם שלוככה השער למעלה מן השכבה ודלא כסירש"י דמסרס פ"ג שלוככה על קליפת שפירה. ולפירושו פ"ג הם מכוס' כזירוף שפירה וכ"ל אכל רבינו ז"ל שכח סירש"י של שער שמנחת על ראשה לשון זה שסיר מחסרס שהולכה כס"ל מגולה על השכבה וכזה שסיר חיישין דלמא שלמה ומחוי חף לרשב"א ולכן לא כפי למחני כסירש"י דל"ה דמסירש"י שמעיין לה דחייב דיו"ל לה' לחזר משמע דלר"ה אסור . ועס"ו ה' מכלן ר"ה להחיר ס"ל מגולה כ"ה בחול לשיטת רבינו ז"ל :

מרחיח עין מר"ס ססיר הוי ככלל דת משה כמ"ש ה"ה כס"ל מאישה דמה שחשב מאכילתו שאינו מעורב ככלל דת משה חף כמסר כו"ל דרנן ושסיר קשיא ל"י דלמחי חס"י ל"י ככלל דת יודות הא דת משה ה"ה כמו כסירש"י ז"ל על הא דמקש"י פרוט ראש דלורייחא ה"ה דהיינו דת דת משה ה"ה (ולא) [ואמחי] חיי ל"י בדת יודות שבו חיינו אסור מן הדין רק ככלל פנה כנוט ישראל הנוטות . וכ"ז כחנתי לשיטת כס"ל דעיקר אסור ס"ל כשוק אין בו אסור אלא משום מרחיח עין . אכל לפענדי"ג ש"ס כזה אסור דלורייחא ל"מ כסירש"י ככחכות ס' אהרה לכו' ישראל שלא חל כסירש"י הראש מדענדין לה סכי לנולה מדס כנגד מדה כמו ששחה להמנחות על נופלה מכלל דאסור וכיון דעיקר האסור משום פרוטות שיהא מתגלית לכו' חרס מה ל"י שער פלמן או שער ככריה שפשוט כחוטן שגראין כשער פלמן חורה לחת להס ואסור מה"ס . ואין מקום לחלק בין שפירות פלמן לפ"ג שגראין כשפירות פלמן הו"ל וקישוט זה אסרה חורה. חס לא שכתסום פרוט שני של רש"י ז"ל שפ"י שם חו"ל איג מדכתיב ופרס מכלל דהאי שעתא לאו פרוט היא ש"מ אין דרך כנוט ישראל ללאה שרעות ראש פ"כ . ול"י ז"ל דנו"כ"ג היא של חף פרוט ומוכחיין ל"י מדכ"י קרא להחיר פרוטות הראש כסו"ה פ"כ דשאר כנוט ישראל אין הולכין כן . ועכ"ל לפירוט זה דל"י קרא כסו"ה לחייב כסירש"י הראש אלא דלמריין מזד הסכרה מהרואי לנולה ולפרוט ראשה אלא דהוי ס"ד דאסור' ללאה פרוט כמו שאר נשים וקמ"ל קרא להחיר כסו"ה מה שאסור ככל הנשים דאין לומר לפירוט זה דקרא חתי לחייב כוסס כמלות פריעת הראש דל"י אין כאן הוכחה לאסור פריעת הראש כשאר נשים דלמא שאר נשים מותרת לפרוט ולככות ונכסו"ה חייב לפרוט :

ואחר ה"ה זו נלפענדי"ג לולא סירש"י ז"ל שסיים על ס"י השני וכן עיקר . גראש ס"י הראשון מוכרס כס"ל דקוט' דף ח' ששניו שם ככרייתא ופרס ראש האשה אין ל"י אלא ראשה נוסה מנין ח"ל האשה ח"כ מה ח"ל ראשה מלמד שהכסן סותר חת שפירה וז"י ימא דקרא להחיר חתי כסו"ה נלכות נוסה ושפירה חף שז' אסור ככל הנשים חף יתכן לומר דקרא חתי לסתור שפירה אסור יש כזה חוס' אסור כסמיה שער הא חף כשפירות קלופים אסור נלכות וע"כ דקרא לחינה חתי שהכסן מחויב לסתור שפירה ואם כן אין כאן הוכחה לאסור גלוי שער כשאר נשים חס לא שפירש ס"י הראשון של רש"י ז"ל דדרשינן סממא דקרא דמ"ט דמגלה שפירה שהוא מרה כנגד מדה על ששחתם אסור נלכות שפירה לפני הכופל חלמא דאסור נלכות שפירה . ול"י ז"ל דקרא דס"ל אסור כמו שפירות עלמן. דהא נס שיהיה דומין וז"ל ואין היכר כלל בין ס"ל לשפירות עלמן וז"ל האסור שאסרה חורה . ועס"ו וראה דנס כסו"ה שהיא מתכסית כס"ל על שפירה כיון שגילה הכסן ס"ל (חוקת הג"ל) י"ל כז' מליח פריעת הראש :

ואילם לכאורה הכאמי ראה חוקה נגד זה מזה ששניו ס"ק דסו"ה כמשנה ה"י מגלה חת לכה וסותר חת שפירה ר"י חומר חס ה"י לכה נאה לא ה"י מגלה חת ה"י שפירה נאה לא ה"י סותר ופיין חוס' שם דף ח' ד"ה חס שכחנו דחף דנו"כ"ג ה"ה נלכות לכה ושפירה יש כח ביה ח"ל לעקור דבר מה"ס כשוא"ח וא"כ דנס כס"ל יולא י"ח פריעת הראש למה עקרו דבר מה"ס הא חס שפירה נאה יש לו להלבישה כס"ל על שפירה כס"ל שאין נאה ומקיים ססיר פריעת הראש כו"ה . ומשכחי חמלה לומר דהנך שני ס"י שהי"א רש"י ז"ל כמחלוקת חנאים שניים דס"י הראשון ל"ש רק למאן דריש שעתא דקרא ולכן שרי אמריין דה"ט דליותה חורה לפרוט ראשה היא מאס שפירה אסור לקשט ע"ג ל"י כנוטל בנילי שער ושסיר מוכח שקישוט זה אסור חף כס"ל אכל למ"ד דלא דרשינן ע"דק ע"כ אנו זריכין לבוא לס"י השני דלישין או ארה לאסור לפרוט הראש כנשים מדחזירה הסורה כסו"ה מכלל דשאר נשים אסורין כו"ה ולדידה לא מלינו לאסור כ"א שפירות ע"ן ולא ס"י . ומצאת יחא דר"י לטעמי' דל"י ט"ד שסיר קאמר דאם ה"י שפירה נאה לא ה"י סותר ולדידי' ח"א לקיים כס"ל אכל ל"י כנ"י דר"י שפירה דקרא שסיר יש לאסור חף כס"ל . ואמ"ס אין טוח ל"י כו"ה מלכות דבר ז' כמחלוקת חנאים ובל"א ח"ן כו"ה קשיא חל דהא משתנה ל"י כ"ה שפירה נאה גאין לס"י ש"ה נאה דכ"ה ל"י החירו לו לכס"ל ד"ח כשוא"ח . ועוד שיהי הו"ל וכתיב וסירש"י ראש הז"ה לר"י נלכות כל שפירס ולסחיר הכל ולא ס"י להכסן נקמ"ה

ואולם אחר הכוונת אין זה ייח' ל"י דהו"ל והמשנה לא פירשה דין אסור יולאה כס"ל לר"ה נ"י דרימא דאסיפא סמך כיון שרבי לא שאלה וסמך על הסיפא נס רבינו ז"ל ה"י לו לחסוד ולסמוך על הסיפא כדרכו חמיד שלא להוסיף על משנתו וסכ"ל או דה"י הגירסא כמשנה לפני רבינו ז"ל גם כסירש"י דל"ה כככול וכס"ל לר"ה ושסיר ז"ל דשיטה ככול וס"ל שוין לטובה חמת השכבה . ויומר ל"ל לפרס כשיטת רבינו ז"ל הא דלא שנה רבי כמשנה כסירש"י ס"ג כס"ל ככול דהנה למ"ד כסירש"י ככלל דעכדא חנן הא דלא לפרס ככול דרישא כנו"ה אמרינא מסיפא דחייב שם כככול לחזר וע"כ הא ככול כס"ל על גמר כסירש"י שם . ע"כ שהכריחו לפרס כן מדקשיא ל"י מדוע לא חייב כסירש"י ס"ג כהדי ככול שלא חל לר"ה וע"כ דרישא אחי' ככ"ה כס"ל דמתיר כככול דהיינו כיפה של אמר לר"ה וה"ס ס"ל משום דלא שלמה של חנלה שפירה וסיפא דחייב יולאה כככול וס"ל לחזר דמשמע לר"ה לא חל אחי' כח"ק דרשב"א דאסור ככול וס"ל לר"ה וכן רישא וסיפא פליגי אהדרי וכה"נ מלינו חמ"ל ריש סרק אלו טריטות דרישא דחלו טריטות וסיפא דחלו כשרות פליגי אהדרי ולאו חליכה דחד חנא מחייבין פ"ס וכיון דרבינו ז"ל ספק דלא ככ"ה משום דכשנה ס"ה אמריין דרשב"א אחי' כש"י רכ"י ור"ש ורשב"א כולו ס"ל כ"מ דמגינה כ"י לא שלמה ומחוי וכיון דשיטה היא לית הלכתא כוח"י אלא כרבנן ולדידכו ססיר כחנ רבינו ז"ל דלא חל כככול לר"ה ולחזר מותר . וא"כ אדרבה מבואר מדכ"י רבינו ז"ל דאסור היינו תחת השכבה כמו ככול אכל למעלה מן השכבה כגלוי חסור ללאה כס"ל חף כחול לשוק. וכבר האריכו האחרונים ז"ל להוכיח כהא דאמר' נלזר כ"ח פ"ג ות"ק אסר כס"ל היינו תחת השכבה דומיא דשפירה שם וכן כסירש"י ז"ל פ"ג דכ"י כסירש"י ככ"ה כחמת תנו שפירי נלתי . היינו ג"כ ש"ה הולכה תחת השכבה. ור"ח"י כסרמ"ג חו"מ ס"י פ"ה שכח דמח ראה להחיר ס"ל כשוק מסוניה דכחכות ע"כ שם דמקשה כמה ששנינו כמשנה חיו"ה דת יודות יולאה וראשה פרוט. דלורייחא היא דחייב דכ"י ישמשאל ופרס חת ראש האשה מכלן חו"ה לכו"ה ישראל של"ה פרוט כראש . ואמחי לא שני ל"י דהאי ראשה פרוט דמחמתין היינו כס"ל דשרי מה"ס ואסור משום מרחיח עין חו"ה ככלל דת יודות. ואין כאן הוכחה כלל דהו"ל וע"כ אסור ס"ל משום

